

جناب آقای حبیب اردوغان، قدم اول مبارک باد

دکتر محمد اسماعیل اکبری

استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

روز پنجشنبه، دهم بهمن ماه ۱۳۸۷، آقای حبیب اردوغان نخست وزیر محترم ترکیه در اجلاس سران در داووس سوئیس رفتاری آگاهانه و هدفدار انجام داد که توانست اثر مطلوبی در جهان سیاست بگذارد.

آقای اردوغان در جلسه ای مشترک با تعدادی از سران جهان به مناظره با رئیس رژیم صهیونیستی پرداخت و به او گفت که شما آگاهانه کودکان معصوم و زنان و مردان بی دفاع غزه را کشتید و سپس با توجه به اینکه مسئولین جلسه موضوع کمی وقت را برای ادامه بحث مطرح کردند، ایشان جلسه را ترک نمودند و به ترکیه برگشتند که مورد استقبال جانانه مردم مسلمان آن کشور نیز قرار گرفتند.

از بازتاب های معنی دار این حرکت راهپیمایی مردم غزه به همراه عکس آماده شده آقای اردوغان نخست وزیر ترکیه بود که در کنار عکس آقای اسماعیل هنیه روی دست مردم حمل می شد.

ترکیه از مهمترین کشورهای منطقه است که با رژیم صهیونیستی ارتباط سیاسی - نظامی - اقتصادی دارد. همچنین یکی از بزرگ ترین پایگاه های نظامی آمریکا نیز در ترکیه مستقر است که می تواند محل مناسبی برای رفت و آمد صهیونیست ها به منطقه باشد.

بهمین جهت مردم ترکیه و مردم آزاده جهان که درندگی اسرائیل را در تهاجم به غزه دیده اند، حرکت آقای اردوغان را به عنوان قدم اول مبارک می دانند و آن را می ستایند. این مردم منتظرند تا قدم های اساسی بعدی توسط دولت اسلامی ترکیه برداشته شود و رابطه معنی دار خود را با اسرائیل قطع نماید، قراردادهای نظامی و اقتصادی قطع شود و برای همیشه حضور صهیونیست ها را در ارتفاعات همسایه ترکیه در کشور عراق و همچنین حضور آنها را در کردستان عراق غیر ممکن یا مشکل کند. این قدم ها علاوه بر اینکه برای مردم فلسطین مفید می باشد برای مردم عراق و همه کشورهای منطقه نیز مبارک خواهد بود.

این اتفاقات تحلیل های خوشبینانه از رفتار خوب آقای اردوغان است که انشاء ... درست هم می باشد. اما تحلیل های دیگری نیز بر این حرکت وجود دارد که ذکر آنها خالی از لطف نیست و می تواند شاهدهی باشد بر مدعای آقای حبیب اردوغان در طول ماهها و یا سال های آینده.

اولاً: در اتفاقی که افتاده است چه کسی سود برده است و چه کسی زیان دیده است، آنچه مسلم است، آقای حبیب اردوغان برنده این ماجراست که توانسته است به اعتقادات و نیازهای روانی اجتماعی مردم خوب ترکیه جواب دهد و

آنها را متقاعد سازد که دولت هم هماهنگ با مردم علیه اسرائیل مبارزه کرده است، نتیجه این کسب محبوبیت پیروزی دوره بعد حزب آقای اردوغان در انتخابات خواهد بود.

ثانیاً: اسرائیل از نظر اجتماعی و عاطفی لطمه دیگری خورده است و یک نخست وزیر محترم کشوری بزرگ مستقیماً رفتار آنها را زیر سؤال برده است. اما تغییر اصولی حاصل نشده است زیرا همچنان روابط او با توجه به بازتاب بیرونی رفتار اردوغان به صورت رفتاری زیر زمینی و بسیار کم خطر تر برای اسرائیل ادامه یابد.

ثالثاً: سردمداری مخالفت با رژیم صهیونیستی بطور عملی در طول تهاجم اسرائیل با ایران اسلامی بود که یکپارچه همه مسئولین مملکتی و همه مردم از جان و دل به دفاع از مردم غزه پرداختند و این مطلوب صهیونیست ها و آمریکایی ها نبود لذا می بایست به هر شکل ممکن این رهبریت مبارزه با صهیونیست ها از ایران اسلامی به کشور و یا کشورهای دیگری منتقل شود. البته نه کشورهای که چون ونزوئلا و بولیوی به تبع ایران با اسرائیل قطع رابطه کردند و نه کشورهای چون مصر و عربستان و غیره که با بسیار بد عمل کردن خود در طول دوره تهاجم کوس روسوایی آن ها در هر کوی و برزن زده شد. بهمین جهت شاید ترکیه مناسب ترین کشور و آقای اردوغان مناسب ترین چهره برای این شخصیت نهایی می باشد به همین جهت عکس آقای اردوغان در چند ساعت بعد از قهر ایشان از اجلاس داووس روی دست مردمان غزه ای به حرکت در آمد و پرچم ترکیه به دست اسب سواران و راهپیمایان غزه ای سپرده شد تا با رنگ قرمز خود بقیه نشان های سبز و سفید و قرمز را که قبلاً به وسیله نیروهای حماس و مردم غزه با شعارهای اسلامی حمل می شد کم رنگ نمایند. البته این تحلیل بد بینانه است، اما به هر حال مولفه های روشنی است که آقای جیب اردوغان می تواند با انتخاب راه سیاسی خود در روزها و ماه های آینده به آنها محک بزند. زمان زیادی نخواهد بود و بسیاری از مردم جهان تاب تحمل آن را برای دیدن و شنیدن واقعیت دارند.